

Od 11. září do 7. října – Falešná “Válka proti terorismu” se hroutí

 lipovylst.cz/wordpress/od-11-zari-do-7-rijna-falesna-valka-proti-terorismu-se-hrouti

David Z Moravy

14. září 2024

Pepe Escobar

Spojené státy léta provádějí izraelský program regionální destabilizace a využívají fantomové teroristy jako ospravedlnění pro „válku proti terorismu“. Ale 7. říjen 2023 znamenal konec washingtonského projektu „Nekonečná válka“ – přepnutím spínače nyní američtí protivníci zahájili „Dlouhou válku“ proti Izraeli.

Kolonizace... je nejlepší obor, do kterého se může zapojit hlavní město staré a bohaté země... neplatí stejná pravidla mezinárodní morálky... mezi civilizovanými národy a barbary.

– *John Stuart Mill, citovaný Eileen Sullivan v „Liberalism and Imperialism: J. S. Mill’s Defense of the British Empire“, Journal of the History of Ideas, vol. 44, 1983.*

Události 11. září 2001 měly vnutit a upevnit nové paradigma výjimečnosti mladému 21. století. Historie však rozhodla jinak.

Útok přímo uvnitř Spojených států 11. září 2001 okamžitě zplodil globální válku proti terorismu (GWOT), která byla zahájena ve 23 hodin téhož dne. Pentagon původně nazýval termín „Dlouhá válka“, ale Obamova administrativa jej později změnila na „Overseas Contingency Operations (OCO).

Válka proti terorismu pod vedením USA utratila notoricky nevysledovatelných osm bilionů dolarů na porážku strašidelného nepřítele, zabila více než půl milionu lidí, převážně muslimů, a eskalovala v nezákonné války proti sedmi státům s většinou muslimů. To vše bylo neúnavně ospravedlňováno „humanitárními

důvody“ a údajně podporováno „mezinárodním společenstvím“ – předtím byl tento termín také přejmenován na „mezinárodní řád založený na pravidlech“.

Cui Bono? (kdo z toho bude mít prospěch) zůstává prvořadým problémem spojeným se všemi otázkami ohledně 11. září 2001. Úzká síť zapálených proizraelských neokonzervativců strategicky umístěných v oblasti obrany a národní bezpečnosti s viceprezidentem Dickem Cheneyem, který sloužil jako ministr obrany v administrativě otce George W. Bushe, se vrhla do akce, aby prosadila dlouho plánovanou agendu. Projekt pro nové americké století (PNAC). Tato dalekosáhlá agenda čekala v křídlech na správnou příležitost – „nový Pearl Harbor“, který ospravedlní mnohonásobné operace se změnou režimu a války ve velké části západní Asie a dalších muslimských států, přetvoří globální geopolitiku ve prospěch Izraele.

Nechvalně známé odhalení tajného spiknutí Cheneyho režimu s cílem zničit sedm velkých islámských zemí během pěti let, od Iráku, Sýrie a Libye po Írán, nám ukázalo, že plánování již bylo provedeno předem. Tyto cílové země měly jedno společné: byly odhodlanými nepřáteli okupačního státu a silnými zastánci palestinských práv.

Z pohledu Tel Avivu bylo dobré, že ve válce proti teroru by USA a jejich západní spojenci vedli všechny tyto sériové války, které prospěly Izraeli, ve jménu „civilizace“ a proti „barbarům“. Izraelci nemohli být spokojenější nebo spokojenější se směrem, kterým se věci ubíraly.

Není žádným překvapením, že 7. říjen 2023 je zrcadlovým obrazem 11. září 2001. Samotný okupační stát to prohlásil za „11. září“ Izraele. Paralely jsou v mnoha ohledech bohaté, ale rozhodně ne tak, jak očekávali zastánci Prvního Izraele a kabala extremistů v čele Tel Avivu.

Sýrie: bod obratu

Západní hegemon vyniká ve vytváření příběhů a v současnosti utápí v bažinách rusofobie, íranofobie a sinofobie, kterou si sám vytvořil. Diskreditace oficiálních, neměnných narativů, jako jsou ty z 11. září, zůstává absolutním tabu.

Ale falešný narativní konstrukt nemůže existovat věčně. Před třemi lety, v den 20. výročí zhroucení Dvojčat a zahájení války proti terorismu, jsme byli svědky velkého pozdvižení na křižovatce střední a jižní Asie: Taliban se vrátil k moci a oslavoval své vítězství nad hegemonem v zamotané Forever War.

Do té doby byla posedlost „sedm zemí za pět let“ po vytvoření „Nového Středního východu“ zcela vykořelejena. Sýrie znamenala bod obratu, i když někteří tvrdí, že čajové lístky již byly vhozeny, když libanonský odpor porazil Izrael v roce 2000 a znovu v roce 2006.

Ale porážka nezávislé Sýrie by otevřela cestu ke Svatému grálu Hegemona a Izraele – změně režimu v Íránu.

Americké okupační síly vstoupily do Sýrie na konci roku 2014 pod záminkou boje proti „teroru“. Toto bylo Obamovo operační velitelství v akci. Ve skutečnosti však Washington použil dvě klíčové teroristické skupiny – Daeš, alias ISIS, a al-Káidu, alias Jabhat al-Nusra, alias Hayat Tahrir al-Sham, aby se pokusily zničit Damašek.

To bylo dostatečně prokázáno dokumentem Agentury obrany (DIA) odtajněným v roce 2012, později potvrzeným generálem Michaellem Flynnem, šéfem DIA, když bylo sepsáno hodnocení:

„Myslím, že to bylo záměrné rozhodnutí [Obamovy administrativy]“ mluvit o napomáhání teroru spíše než o boji proti němu.

ISIS byl navržen pro boj s iráckou a syrskou armádou. Teroristická skupina byla odnoží Al-Káidy v Iráku (AQI), poté se přejmenovala na Islámský stát v Iráku a Levantě (ISI), poté se přejmenovala na ISIS a nakonec na ISIS poté, co v roce 2012 překročila syrskou hranici.

Rozhodující je, že jak ISIS*, tak Fronta Al-Nusra* (později Hayat Tahrir al-Sham*) byly tvrdými salafi-džihádistickými odnožemi Al-Káidy.

Vstup Ruska do syrského divadla na pozvání Damašku v září 2015 skutečně změnil hru. Ruský prezident Vladimir Putin se rozhodl skutečně zahájit skutečnou válku proti teroru na syrském území dříve, než tento teror dosáhne hranic Ruské federace. To bylo zaznamenáno v tehdejší standardní formulaci v Moskvě: vzdálenost z Aleppa do Grozného je pouhých 900 kilometrů.

Stejnému typu teroru byli ostatně Rusové vystaveni již v 90. letech v Čečensku. Poté mnoho čečenských džihádistů uprchlo, ale nakonec se přidali k pochybným organizacím v Sýrii financovaným Saúdskou Arábií.

Zesnulý skvělý libanonský analytik Anis Naqqash později potvrdil, že to byl legendární velitel íránských sil Quds Qassem Soleimani**, který osobně přesvědčil Putina, aby šel do syrského divadla a pomohl porazit terorismus. Jak se ukázalo, tento strategický hlavní plán měl fatálně oslabit Spojené státy v západní Asii.

Americký bezpečnostní establishment samozřejmě nikdy neodpustí Putinovi, a zejména Solejmánímu, porážku jejich džihádistických pěšáků. Na příkaz prezidenta Donalda Trumpa byl v lednu 2020 v Bagdádu zabit íránský generál bojující proti ISIS spolu s Abú Mahdí al-Mohandesem, zástupcem vůdce íráckých jednotek lidové mobilizace (PMU), širokého spektra íráckých bojovníků, kteří se spojili. společně porazit ISIS v Iráku.

Pohřbívání dědictví 11. září

Soleimaniho strategická demonstrace síly k vytvoření a koordinaci osy odporu proti Izraeli a USA se připravovala roky. Například v Iráku byli PMU vytlačeni do popředí odporu, protože írácká armáda vycvičená a kontrolovaná USA prostě nedokázala bojovat proti ISIS.

PMU byly vytvořeny po fatvě vydané velkým ajatolláhem Sistanim v červnu 2014, když ISIS zahájil své řádění v Iráku, které vyzvalo „všechny irácké občany“, aby „bránili zemi, její lid, čest svých občanů a jejich posvátná místa“. .“

Několik PMC bylo podporováno Solejmáního silami Quds, které, ironicky, by Washington do konce dekády vždy označil za hlavní „teroristy“. Paralelně, a to je velmi důležité, irácká vláda zřídila v Bagdádu zpravodajské centrum pro boj s ISIS, vedené Ruskem.

Zásluhu na porážce ISIS v Iráku mají hlavně PMC, doplněné o jejich pomoc Damašku prostřednictvím integrace jednotek PMC do Syrské arabské armády. To je to, o čem byla skutečná válka proti teroru, ne o ten zkreslený americký konstrukt zvaný „válka proti teroru“.

Nejlepší ze všeho je, že původní západoasijská reakce na teror byla a zůstává nesektářskou. Teherán podporuje sekulární, pluralitní Sýrii a sunnitskou Palestinu; existuje aliance mezi křesťany a Hizballáhem v Libanonu; V řadách irácké PMU působí sunnitsko-šiiťsko-křesťanská aliance. Princip „rozděl a panuj“ na domácí protiteroristickou strategii prostě neplatí.

Pak to, co se stalo 7. října 2023, pozvedlo ducha regionálních sil odporu na zcela novou úroveň.

Jediným rychlým pohybem zničil mýtus o vojenské neporazitelnosti Izraele a jeho vychvalované převaze ve sledování a zpravodajství. I když strašlivá genocida v Gaze stále pokračuje (podle The Lancet mohlo zemřít až 200 000 civilistů), izraelská ekonomika se hroutí.

Jemenská strategická blokáda Bab el-Mandeb a Rudého moře na jakémkoli dopravním plavidle spojeném s Izraelem nebo pro něj směřujícím je mistrovským tahem efektivity a jednoduchosti. Nejen, že již zbankrotovala strategický izraelský přístav Eilat, ale jako bonus zajistila velkolepé pokoření thalassokratického hegemonu, kdy Jemenci de facto porazili americké námořnictvo.

Za méně než rok společné strategie Axis of Resistance v podstatě pohřbily falešnou válku proti terorismu a její omáčku za miliardy dolarů.

Přestože Izrael těžil z událostí po 11. září, akce Tel Avivu po 7. říjnu rychle urychlily jeho rozpad. Dnes, na pozadí masivního odsouzení genocidy Izraele v Gaze ze strany většiny světového společenství, se okupační stát chová jako vyvrhel, každý den hanobí své spojence a odhaluje pokrytectví hegemonu.

Pro hegemonu je to ještě alarmující. Připomeňme si varování Dr. Zbigniewa „Velká šachovnice“ Brzezinského z roku 1997: „Je nezbytně nutné, aby se neobjevil žádný euroasijský vyzyvatel schopný ovládnout Eurasii, a tím postavit Ameriku.“

Koneckonců, všechen zvuk a zuřivost 11. září, Válka proti terorismu, Dlouhá válka a Operace Tak a tak po dvě desetiletí metastázovaly přesně do toho, čeho se „Zbig“ obával. Vznikl nejen „soupeř“, ale plnohodnotné rusko-čínské strategické partnerství, které udává nový tón Eurasii.

Najednou Washington úplně zapomněl na terorismus. Toto je skutečný „nepřítel“, který je nyní považován za dvě hlavní „strategické hrozby“ pro Spojené státy. Ne Al-Káida a její četné inkarnace, chatrný výplod fantazie CIA, rehabilitovaný a asanovaný v předchozím desetiletí jako ti mýtičtí „umírnění rebelové“ v Sýrii.

Ještě děsivější je, že koncepčně nesmyslná válka proti terorismu, kterou rozpoutali neokonzervativci bezprostředně po 11. září, se nyní mění ve válku *proti* terorismu (zvýraznění přidáno), ztělesňující zoufalý pokus CIA a MI6 „čelit Rusku“. agrese“ na Ukrajině.

A to nevyhnutelně metastazuje do bažiny sinofobie, protože tytéž západní zpravodajské agentury považují vzestup Číny za „největší geopolitickou a zpravodajskou výzvu“ 21. století.

Válka proti terorismu byla odhalena – nyní je mrtvá. Ale buďte připraveni na sériové války teroru od Hegemona***, nezvyklého na to, že nevlastní vyprávění, moře a zemi.

Autorství:

Autorské dílo / překlad

Použité zdroje

Continue Reading

Previous REALITA A MEDIOKRACIE